

Ένα ξεχωριστό μάθημα με τη μουσειοσκευή

«Αρχαία Ελληνική Ενδυμασία»

10^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Η Δ' τάξη του 10^{ου} Δημοτικού Σχολείου Παλαιού Φαλήρου κατά το σχολικό έτος 2022 -2023 επεξεργάστηκε 4 μουσειοσκευές. Μία από αυτές ήταν και η μουσειοσκευή «Η αρχαία ελληνική ενδυμασία». Κίνητρο αποτέλεσε η πεποίθηση ότι η εποπτεία που παρέχει η μουσειοσκευή, έμμεση και άμεση, συντελεί στη μάθηση και στη γρήγορη μετάδοση γνώσεων και πληροφοριών με τη διέγερση όλων των αισθήσεων των μαθητών. Ειδικότερα, στόχος μου ήταν να κάνω το μάθημα της Ιστορίας πιο κατανοητό, πιο ενδιαφέρον και να φωτίσω κι άλλες πλευρές της δραστηριότητας των ανθρώπων εκείνων των εποχών που είναι πιο εύληπτες και ενδιαφέρουσες από την απλή παράθεση ονομάτων, χρονολογιών και γεγονότων.

Αφόρμηση αποτέλεσε η ενότητα της Ιστορίας «Αρχαϊκά χρόνια» που συμβάδιζε όσο ήταν δυνατό με τα κείμενα που μελετούσαμε στη Γλώσσα και στο Ανθολόγιο ή ήταν προσωπικές επιλογές από άλλα ιστορικά μυθιστορήματα ή διηγήματα όπως και με το περιεχόμενο της ενότητας της Μ. Περιβάλλοντος και των Εργαστηρίων Δεξιοτήτων. Φρόντισα δηλαδή να δημιουργήσω έναν ιστό στον οποίο προσθέταμε, συνδυάζαμε, συγκρίναμε και επεξεργαζόμαστε το αντικείμενο με λίγο διαφορετικό τρόπο και διαφορετική οπτική γωνία.

Η μουσειοσκευή μου έδωσε αρκετές ιδέες. Πρώτα έγινε η παρουσίαση, με υλικό που συγκέντρωσα από τα συνοδευτικά βιβλία και τις παρουσιάσεις της μουσειοσκευής αλλά και από το διαδίκτυο. Αναφερόταν στις πρώτες ύλες, την επεξεργασία τους, τη βαφή, τα είδη των χρωμάτων που χρησιμοποιούσαν, την ύφανση, τα μοτίβα (κάναμε και μια αναφορά στη «χειρώνεια λαβή» που εντυπωσίασε τα παιδιά) μετά στα είδη ενδύματος και τις διαφορές τους ανά περιοχή και στα συνοδευτικά εξαρτήματα (η διαφορά της πόρπης από την περόνη, γιατί οι Ατθίδες δεν φορούσαν ποτέ περόνες με αναφορά σε παραδόσεις της εποχής, σε αντίθεση με τις Σπαρτιάτισσες) ακόμα και τα σανδάλια, τις μπότες και τους κοθόρνους για τα δράματα.

Με μεγάλη χαρά τα παιδιά διέκριναν σε γλυπτά και αγγειογραφίες που τους έδειχνα όλα όσα έμαθαν από την παρουσίαση.

Το επόμενο βήμα ήταν να ανακαλύψουν ποιος, πότε και σε ποια εποχή φορούσε το κάθε ένδυμα. Έτσι σε ένα μικρό βιβλίο που ετοίμασα και δόθηκε σε κάθε ομάδα, ζωγράφισαν τα ενδύματα, τα χρωμάτισαν και συμπλήρωσαν το όνομά τους, πρόσθεσαν εξαρτήματα που πίστευαν ότι ταίριαζαν και μετά όλοι μαζί καταγράψαμε, κάνοντας υποθέσεις βάσει όσων έμαθαν, το επάγγελμα και την κοινωνική τάξη στην οποία ανήκε ο «ήρωάς» τους.

Τέλος, ο κάθε μαθητής επέλεξε το ένδυμα της αρεσκείας του και «απαθανάτιστηκε» με μεγάλη υπερηφάνεια. Το φόντο κάθε φωτογραφίας ήταν σύμφωνο πάντα με όλα όσα είχαμε συζητήσει παλαιότερα και με στοιχεία επιπλέον δικά μου που εξηγήθηκαν κατά την παρουσίαση των αποτελεσμάτων της φωτογράφισης. Οι φωτογραφίες αυτές εκτυπώθηκαν και τοποθετήθηκαν στο Παρουσιολόγιο – Πίνακα επιβράβευσης της τάξης μας.

Η τελική πινελιά ήταν η επίσκεψη της τάξης μας στο Μουσείο Κοσμήματος Ηλία Λαλαούνη μια που το κόσμημα ανέκαθεν ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της εμφάνισης των Ελλήνων (Κόρες, Καρυάτιδες, Ταναγραίεις).

Με όλα τα παραπάνω, το μάθημά μας σε καμιά περίπτωση δεν ήταν μονότονο, η προσοχή των μαθητών ήταν απόλυτη, η ποικιλία των ερεθισμάτων τόση ώστε να αγαπήσουν το αντικείμενο, η απομνημόνευση των όρων εντυπωσιακή, ιδιαίτερα στους μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες.

Ελπίδα Γεωργιάδου

